

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE

HANUL COLȚEI

21–27 octombrie 2012

Str. Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

SFÂNTUL TEOFILACT AL BULGARIEI

TÂLCUIREA SFINTEI EVANGHELII DE LA LUCA

Vezi-l pe drac, că de două patimi ale răutății se stăpânește: de îndrăzneală și de frică. Căci a zice aceasta: „Ce ai cu mine?”, este a unui rob îndrăzneț și fără de rușine; iar aceea: „rogu-Te”, este a unuia care se teme. Și sălășluia în „morminte”, vrând să pună în oameni părere vicleană, cum că sufletele celor ce mor se fac draci.

Și cer dracii să nu intre într-o „adânc”, ci să fie lăsați să mai petreacă pe pământ, iar Domnul îi îngăduie pe ei a fi pe pământ, ca luptându-se cu oamenii, mai iscusiți pe dânșii [pe oameni] să-i facă, că de nu ar fi fost împotriva luptători, nu ar fi fost nevoie; și de nu ar fi fost nevoie, nici cununi nu ar fi fost.

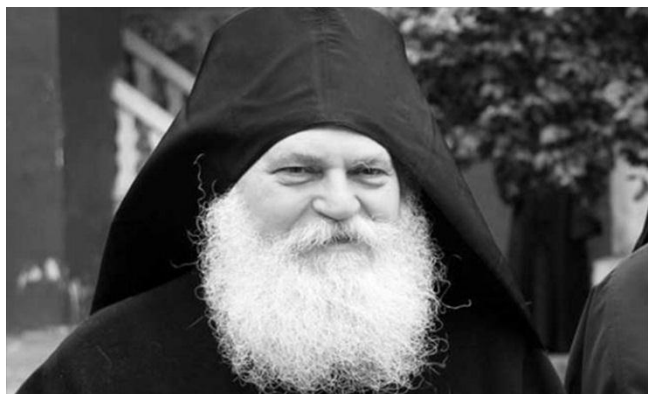
Încă cunoaște și după înalta înțelegere, că acel „care are draci” într-o sine, adică

lucruri drăcești, în „haină” nu se îmbracă, adică îmbrăcăminte de la Botez nu o are, și „în casă nu mai locuiește”, adică în Biserică, ci în „morminte”, adică în lăcașurile lucrurilor celor moarte, care sunt casele cele de curvăsărie și de vameșie, că acestea sunt morminte ale răutății.

Aceasta ce zice că „păstorii au fugit”, pricină de mântuire s-a făcut Gherghesenilor, însă ei nu au priceput. Căci fiind cu cuviință a se minuna de puterea Mântuitorului și a-l crede Lui, ei L-au rugat pe Iisus ca să Se ducă de la dânșii, căci s-au temut ca nu cumva și altă pagubă să pătimească, după cum Domnul le-a dat pierzării și porcii.

Iar cel care s-a tămăduit, negrăit adeverește semnul tămăduirii sale, căci într-o atât s-a făcut de sănătos la minte, încât L-a și cunoscut pe Domnul Iisus, și-L ruga ca „să rămână cu El”; căci, precum se pare, se temea ca nu cumva depărtându-se de Iisus, să fie iarăși lesne apucat de draci. Iar Domnul – arătându-i lui că chiar de nu va fi împreună cu Sine, însă de darul Său fiind acoperit, îi este cu putință să fie mai presus de supărarea drăcească – îi grăiește celui tămăduit: „Întoarce-te în casa ta și spune cât bine ți-a făcut ție Dumnezeu”. Nu a zis [Domnul]: „Cât bine ți-am făcut Eu ție”, ca să ne dea nouă chip [pildă] de smerenie și ca toate isprăvile noastre cele bune să le punem în seama lui Dumnezeu.

Iar acela atât de mulțamitor a fost, încât vestea câte i-a făcut lui Iisus, căci Domnul i-a poruncit lui să vestească cât bine i-a făcut Dumnezeu lui, iar el propovăduiește câte i-a făcut Iisus. Deci se cuvine ca și noi, când vom face cuiva vreun bine, să nu voim a se propovădui binele acesta, iar acela care a primit binele, deși noi nu vom voi, se cuvine a-l propovădui pe acesta.

STAREȚUL EFREM

INTERVIU LA EKATERINBURG 2012

- PARTEA I -

Starețul Efrem: Am venit din Sfântul Munte, care este un loc al austerității, al tăcerii, al rugăciunii, al cumpătării duhovnicești și al vieții lăuntrice. Preacurata Născătoare de Dumnezeu este Ocrotitoarea și Stareța Sfântului Munte, și, de aceea, toate mănăstirile aparțin Maicii Domnului, iar Sfântul Munte se numește grădina Maicii Domnului.

Mănăstirea Vatoped – Mănăstirea noastră de metanie, așa cum se spune în Sfântul Munte – este o mănăstire unică în lume, împodobită cu șapte icoane făcătoare de minuni ale Născătoarei de Dumnezeu și cu Cinstitul Brâu al Preacuratei. Și părintele nostru, Starețul Iosif Vatopedinul, obișnuia să ne spună adesea: „Unde altundeva ar fi dorit Preasfânta să își lase Sfântul ei Brâu?”. Fecioarele Vechiului Testament își țeseau cingătorile cu propriile lor mâini, iar când venea ceasul căsătoriei lor oficiale, fata îi dăruia brâul soțului ei, ca simbol al fecioriei păstrate. Și acest Brâu, la care mulți dintre dumneavoastră v-ați închinat, a fost țesut din păr de cămilă de Maica Domnului, cu propriile ei mâini. Cu fire de aur l-a brodat împărăteasa Zoe, soția

împăratului bizantin Leon cel Înțelept: pe când era foarte bolnavă, ea a visat-o pe Născătoarea de Dumnezeu, iar Maica Domnului i-a spus împărătesei că trebuie să îl convingă pe Patriarh să scoată Sfântul Brâu din chivotul unde era păstrat încă din secolul al IV-lea. Când au pus Brâul peste împărăteasa bolnavă, ea s-a vindecat îndată. Ca semn de recunoștință și trăind o viață virtuoasă, împărăteasa a împodobit Brâul brodându-l cu fir de aur. De altfel, oamenii de știință spun că acest fapt a fost rânduit după Dumnezeiasca Pronie, pentru că altfel Brâul nu s-ar mai fi păstrat până azi.

Acest sfințit obiect, care este cel mai prețios odor al Mănăstirii noastre, vi l-am adus spre închinare, căci credem cu tărie că prezența lui poate să fie spre mare binecuvântare, mângâiere, har Dumnezeiesc, apărare și putere. Sărutând cu cinstire Sfântul Brâu, avem simțământul că însăși Maica Domnului este printre noi. De aceea, mă rog cu smerenie să nu uitați niciodată faptul că Cinstitul Brâu a venit în țara voastră. Mă rog ca harul Născătoarei de Dumnezeu să umple inimile voastre și să înțelegeți măreția de a fi creștini ortodocși, de a fi toți mădulare ale Bisericii, și, așa cum Domnul a spus, să înțelegem cu toții că suntem fiii lui Dumnezeu.

Întrebare: Părinte, avem ocazia să se închinăm Cinstitului Brâu al Maicii Domnului. Suprafața de sticlă, sub care se află Brâul, este împodobită cu pietre așezate în mod asimetric. Care este simbolismul acestei decorații?

Starețul Efrem: Nu există nici un simbolism. Noi așa am primit racla și nu scoatem aceste pietre, pentru că toate s-au sfințit.

Întrebare: *Cum trebuie să purtăm brâul pe care ni l-ați dat? Poate fi spălat?*

Starețul Efrem: Așa cum purtați un brâu obișnuit, să îl purtați și pe acesta. Da, poate fi spălat. Dar prima apă să nu o aruncați pe canalizare, ci aruncați-o, de exemplu, la flori, acolo unde nu este călcat pământul în picioare, pentru că brâul este sfințit.

Întrebare: *Părinte, o femeie se poate închina la Brâu atunci când este necurată?*

Starețul Efrem: Dacă vă referiți la ciclul lunar pe care îl au femeile, [da, se poate închina]. Din păcate, aici, în Rusia, se face o mare greșeală că femeile nu se duc să se închine la icoane și unele nu merg nici la biserică, atunci când sunt la ciclu. Aceasta este o greșeală. De vreme ce există această sângerare firească, doar de la împărtășanie sunt oprite, orice altceva pot să facă. De vreme ce o femeie trece printr-un fenomen obișnuit al firii ei femeiești, asta nu înseamnă că nu mai e cinstită și curată. Nu trebuie socotită ca necurată. Nu-i așa?

Întrebare: *Dacă o persoană ajunge la Cinstitul Brâu al Maicii Domnului fără să stea la rând, mai primește harul?*

Starețul Efrem: Îl primește (râde).

Întrebare: *Părinte, am citit pe internet că Cinstitul Brâu al Maicii Domnului a fost cerut de diferite țări, dar le-ați dat tuturor un răspuns negativ. De ce ni s-a dăruit nouă, păcătoșilor, acest har?*

Starețul Efrem: Dacă nu greșesc, vreme de șase ani ne-au rugat să aducem Brâul [în Rusia]. Ne-au vizitat diferite personalități, cunoscuți și necunoscuți, miniștri și episcopi. Încă și Prea Fericitul vostru Patriarh a trimis o scrisoare mănăstirii noastre în care ne cerea să aducem Brâul, și, ca să fie sigur

că cererea lui va avea succes, a trimis o scrisoare și Patriarhiei Ecumenice. Și, într-adevăr, acești doi factori [Patriarhul Rusiei și Patriarhul Ecumenic] într-un anume fel ne-au îndatorat să venim. Dar dincolo de asta, și dumneavoastră, [credincioșii,] îl doreați mult.

Întrebare: *Plănuiți cumva și alte vizite în Rusia cu alte sfințite odoare ale Mănăstirii Vatoped?*

Starețul Efrem: Pentru moment, doar cu Sfântul Brâu și în continuare vom vedea. Toate la vremea potrivită.

Întrebare: *De ce nu ați dus Brâul Maicii Domnului și în Omsk sau la Novgorod?*

Starețul Efrem: Cândva l-au întrebat pe Starețul Paisie Aghioritul: „Părinte, ați fost la comemorarea unui mileniu de existență a Sfântului Munte, din 1963?”. – „Nu, din păcate, dar data următoare voi merge”. Și când Cinstitul Brâu, peste 200 de ani, va veni din nou în Rusia, va călători și în alte orașe.

Întrebare: *Cât de departe este mănăstirea voastră de mănăstirea Sfântului Panteleimon [mănăstirea rusă din Sfântul Munte]? Și care sunt relațiile voastre cu monahii acestei mănăstiri?*

Starețul Efrem: Nu este prea departe. Și relațiile noastre sunt bune. Știți, în Sfântul Munte fiecare Sfântă Mănăstire se află în regim de autoadministrare, este ca un stat independent. O persoană din Uniunea Europeană spunea că a fost foarte surprins de acest lucru, cum de este posibil să trăiască împreună vreme de zece secole, câtă vreme ei, în Uniune, se ceartă în continuu. I-am răspuns: „voi sunteți colaboratori de dragul lui Mamona, adică, de dragul banului, câtă vreme, noi, aghioriții – de dragul lui Hristos”.

Întrebare: Cum putem să ne luptăm cu gândurile la vremea rugăciunii? Toți monahii Sfântului Munte au rugăciunea lăuntrică a inimii sau doar unii?

Starețul Efrem: Mai întâi, când ne vin diferite gânduri pe durata rugăciunii, va trebui pur și simplu să le ignorăm, să nu le dăm atenție. Da, există monahi care au dobândit rugăciunea inimii și nu sunt deloc puțini. Toți monahii încearcă să o dobândească.

Întrebare: La mănăstire monahii se roagă și pentru păcatele grele ale femeilor?

Starețul Efrem: Monahii se roagă pentru toți oamenii. Și este o taină cum împlinesc ei acest lucru. Într-o zi ne-a vizitat un monah cu o viață duhovnicească îmbunătățită și a povestit cum toată noaptea se ruga pentru femeile însărcinate, mai ales pentru cele care urmau să aibă o naștere grea. Vreau să spun că atunci când inima unui monah devine inima lui Hristos, începe să se roage pentru toți oamenii, încă și pentru unele dintre aceste categorii aparte de oameni. Starețul Paisie spunea uneori: „Dacă la un moment dat aş destăinui tot ceea ce trăiesc, or să mă creadă nebun”. Uneori, spune, se roagă pentru un lung răstimp pentru cuplurile căsătorite pe care le paște primejdia divorțului – de altfel, divorțul este acum la modă. Și, astfel, în Duhul Sfânt, Starețul Paisie mergea în chip nevăzut în casele lor pentru a-i liniști. Spune că vizita chiar și Australia, și Ciprul, și Atena, și Rusia. Un om al lui Dumnezeu are foarte mari puteri și posibilități.

Întrebare: Părinte Efrem, ați cântat vreodată la strună? Ce îndrumări ați

putea să le dați psaltilor ruși? Ce părere aveți despre cântările religioase rusești?

Starețul Efrem: Mie întotdeauna mi-a plăcut să cânt la strună. Și acum continuu să cânt la strună. Se cuvine să cântăm cu atenție și cu smerenie, cu dragoste. Există un psalt în Atena, care atunci când cântă ceva, vrea să afle dacă le-a plăcut oamenilor. Dumnezeu nu vrea asemenea cântări. Se cuvine să avem frica lui Dumnezeu și cuget de smerenie.

Întrebare: Părinte Efrem, am făcut unele păcate, pe care le-am spovedit în urmă cu mulți ani. Acum nu le mai fac, dar mult mă chinuie conștiința pentru ele. Ce sfat ați putea să îmi dați?

Starețul Efrem: Nu are importanță câte păcate facem, harul lui Dumnezeu este totdeauna mai mare decât ele. Dacă v-ați spovedit cândva de aceste păcate, nu trebuie să vă mai neliniștiți. Păcatul spovedit, din punct de vedere teologic, e ca și cum nu ar mai exista. Și nu uitați că unii păcătoși mari sunt acum zugrăviți în icoane, iar noi sărutăm icoana lor. Mila lui Dumnezeu este foarte mare.

Întrebare: Ce sfat ați da unei persoane care se află într-o stare de decădere duhovnicească, dar își dorește mântuirea?

Starețul Efrem: Este important să aibă un program stabil și să aibă stăruință. Și atunci când nu are dispoziție [spre lucrarea duhovnicească] va trebui să se silească pentru a-și urma canonul.

Întrebare: Cum să își redobândească cineva credința pe care a pierdut-o?

Starețul Efrem: Rugați-vă, rugați-vă. „Cereți și vi se va da, căutați și veți afla, bateți și vi se va deschide” (Matei 7, 7). Căci adevărata credință în Dumnezeu este dar al lui Dumnezeu și vine de sus.

Întrebare: *Părinte Efrem, cum putem să ne luptăm cu irascibilitatea și cu supărarea? La cine să ne rugăm?*

Starețul Efrem: Rugați-vă la cine vreți: la Hristos, la Maica Domnului, la Sfinți! Unde vă trage inima. Irascibilitatea și mânia sunt dintre patimile mari, pe care, din păcate, toți le avem. Și trebuie să stăruim mult în cererile și rugăciunile noastre, ca să ne dea Dumnezeu smerenie. Când omul se mânie, încă și fața i se înroșește și se aseamănă unui demon.

Întrebare: *Iubite Părinte, cum poate o persoană care viețuiește în lume să trăiască dumnezeiescul har? Ar putea exista isihie, tăcere în afara vieții monahale?*

Starețul Efrem: Un om care trăiește în lume poate să trăiască cu harul lui Dumnezeu, dacă este responsabil față de familia sa, față de relația sa conjugală, dacă urmează rânduielile Bisericii, dacă arată compătimire și dragoste față de aproapele său. Dacă faceți toate acestea, nu vă aflați departe de Împărăția lui Dumnezeu. Cât privește tăcerea, isihia... Asta depinde doar de starea noastră lăuntrică. Unii îi împart pe Sfinți în neptici și misionari. Este o mare greșală. Orice Sfânt Părinte a propovăduit oamenilor, indiferent dacă a trăit în lume sau în pustie. Toți Sfinții Părinți au fost neptici.

Întrebare: *Spuneți-mi, Părinte, care este pregătirea corectă pentru Dumnezeiasca Împărtășanie? Noi avem aici tradiția că lumea trebuie să postească trei zile. Dar preoții nu postesc înainte de Împărtășanie. Care este cauza acestei deosebiri?*

Starețul Efrem: Nu știu, în Rusia, unii preoți spun că trebuie să se postească trei zile, alții spun să se postească cinci zile. În linii generale, nu există un post obligatoriu înainte de Dumnezeiasca Împărtășanie. Dovadă pentru aceasta este faptul că preoții nu postesc obligatoriu. De vreme ce ținem anumite posturi – cele patru posturi mari, precum și Miercurea și Vinerea [în perioadele obișnuite], cred că e de ajuns.

Dacă cineva vrea să postească înainte de Împărtășanie chiar și o săptămână din evlavie și dorind să se nevoiască mai mult, să o facă, dar acest lucru nu se obișnuiește. Va trebui însă, în orice caz, ca acest lucru să fie rânduit de părinții duhovnicești – adică va trebui să ia binecuvântare pentru asta. Uneori se spune că creștinii ar trebui să se împărtășească o dată sau de două ori la două-trei luni. Nici acest lucru nu se obișnuiește. Când creștinul nu are păcate de moarte, este îndreptățit să se împărtășească mai des.

Întrebare: *Iubite Părinte Efrem, scopul creștinului este mântuirea sufletului lui. Este necesar să ne gândim și să ne îngrijim de mântuirea sufletului semenilor noștri? Ce ne-ați sfătui?*

Starețul Efrem: Când un om începe să se pocăiască și dă lupta pentru viața duhovnicească, i se luminează mintea și inima. În continuare, inima îi este inundată de dragoste și începe să îi pese de ceilalți și de trăirile lor. Și, de vreme ce poate să se mâhnească pentru ceilalți, în același timp poate să simtă în continuu bucurie duhovnicească. Pentru că bucuria nu este o stare psihologică, ci una duhovnicească. Este rod al Duhului Sfânt, așa cum a mărturisit însuși Apostolul Pavel, că roadele Duhului sunt dragostea, bucuria, înfrânarea, răbdarea și celelalte.

Astfel, oamenii care nu trăiesc în Biserică, nu au ceea ce ar trebui să aibă. Sunt ca niște morți în viață. Hristos a spus: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața”. Și adevărul, din nou, nu este o ideologie. Adevărul este Persoană. Hristos spune: „Eu sunt Adevărul”. Ca atare, lui Pilat, care L-a întrebat ce este adevărul, Hristos nu i-a răspuns. Știți ce spun Părinții?

Dacă ar fi întrebat corect: „Cine este Adevărul?”, atunci Iisus i-ar fi răspuns. Pentru toți acești oameni, pentru „morții în viață”, pentru cei din afara Bisericii, omul duhovnicesc se roagă, ca ei să vină „la cunoștința adevărului” și să se mântuiască.

Întrebare: *Părinte, cui trebuie să se roage cei care vor să se căsătorească? Brăul Maicii Domnului ajută într-o asemenea rugăciune?*

Starețul Efrem: Maica Domnului în toate ajută. Nu este rău, dacă o tânără fată cere de la Maica Domnului să îi trimită un bărbat bun sau dacă tânărul se roagă lui Dumnezeu să îi trimită o fată bună.

Întrebare: *Unii părinți duhovnicești îi sfătuiesc pe oameni să nu se mai căsătorească în ultima vreme.*

Starețul Efrem: Astea's prostii. Hristos nu a spus că nu trebuie să se mai căsătorească.

Întrebare: *Părinte, azi Rusia se află într-o criză demografică. Și salvarea imediată, dar și simbolică a țării noastre stă în familiile cu mulți copii. Familiile cu mulți copii, însă, se află la limita supraviețuirii. Câtă vreme ajutorul statului nostru constă doar în vorbe goale, în loc să ne ajute prin fapte. Ce sfat le-ați da acestor familii?*

Starețul Efrem: Mai întâi, aș vrea să spun că familiile cu mulți copii din Rusia trebuie să cerceteze pilda altora. Spre exemplu, în familia mea am fost șapte copii. Părinții mei erau oameni săraci. Dar toți ne-am realizat. Și câți alți asemenea oameni nu există?! Nu trebuie să doriți să aveți mulți copii doar atunci când există o anume susținere din partea statului. Dacă statul ajută, este foarte bine. Dar nu uitați că păsările cerului nici nu seamănă, nici nu seceră, dar Tatăl nostru Ceresc le hrănește și pe ele.

Vă voi da un exemplu emoționant. Într-o zonă din Grecia de Nord, s-a întâmplat ca o familie cu mulți copii să nu mai aibă nici bani, nici măcar pâine. Tatăl vroia să facă un împrumut, dar cealaltă parte nu avea nici un interes să îl ajute. Casa lor se afla în afara satului, la vreo 300 de metri de biserica Sfântului Gheorghe. Și în fiecare seară ei mergeau și aprindeau o lumânare la Sfântul Gheorghe. Și când au terminat toți banii pe care îi mai aveau, tatăl familiei s-a dus la Sfântul Gheorghe și i-a spus: „Nu mai pot. Ajută-mă!”. Și apoi i s-a arătat în vis Sfântul Gheorghe călare pe cal și i-a spus: „Veți merge mâine la biserică și lângă ușă e o piatră mare, să dați piatra la o parte și veți găsi sub ea trei lire de aur”. Familia s-a dus la biserică și, într-adevăr, au găsit sub piatră cele trei monede. Astfel, credința lor i-a salvat.

Nu uitați: cheia tuturor tainelor Bisericii este credința. Dumnezeu, în fiecare intervenție minunată a Sa, se adresează credinței. Unei femei i-a spus: „Mare este credința ta, fie ție precum voiești!”, alteia i-a spus: „Credința ta te-a mântuit”, iar despre sutaș a spus: „Am trăit în Israel, dar atâta credință n-am mai văzut”. Credeți neclintit, statornic, și Dumnezeu va rezolva toate problemele voastre.

Întrebare: Un copil care a fost conceput în timpul Săptămânii Mari este permanent bolnav. Mama lui se mâhnește mult. Ce trebuie să facă?

Starețul Efrem: Să aibă credință în Dumnezeu Care este Tatăl nostru, al tuturor, și Care ne iartă greșelile.

Întrebare: Ce pot face ca să-mi ajut fiul? Din pricina semeției lui nu vine la biserică, deși a primit multă muștrare de la Domnul. Este divorțat. Și s-a împărtășit doar o dată în viață.

Starețul Efrem: Rugați-vă pentru el. Dar nu i-o spuneți, pentru că vă va ocări. Va veni și vremea lui.

Întrebare: Părinte, fiica mea s-a căsătorit în biserică, dar nu și-a înregistrat căsătoria la primărie. Apoi,

soțul a părăsit-o și s-a însurat cu o alta printr-o căsătorie civilă. Și acum fiica mea se roagă ca el să se întoarcă la ea. Ce să fac?

Starețul Efrem: Va trebui să aveți răbdare. Nu știu, în Rusia [oamenii] divorțează foarte ușor, exagerat de ușor. Mulți pelerini vin la noi, la mănăstire. Două treimi dintre ei sunt deja la a doua sau la a treia, la a patra sau chiar la a cincea căsătorie. Știți de ce? Pentru că adesea au făcut doar o căsătorie civilă, nu au fost cununați, iar harul lui

Dumnezeu nu vine să îi ajute în viața lor de familie. Ca atare, cei care nu sunt căsătoriți în biserică, va trebui neapărat să se cunune, chiar dacă sunt la o vârstă mai înaintată. Toți. Și asta cât mai repede cu putință.

PROGRAMUL LITURGIC

- **Mărti: 23 octombrie**
18:00 – Slujba Sfântului Maslu
19:30 – Cateheză: „Taina Căsătoriei”
- **Sâmbătă: 27 octombrie**
18:00 – Vecernie
- **Duminică: 28 octombrie**
08:30 – Utrenia și Sfânta Liturghie
Duminica a XXIII-a după Rusalii

Str. Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

www.sfantul-ilie.ro